

RAPPORT 772

Nota Oudsbergen, Klein-Heide KMO F2

Aanleg van een verkaveling

Deel 2: Programma van maatregelen

Reygel Patrick
Juli 2019

ARON-RAPPORT 772

NOTA OUDSBERGEN, KLEIN-HEIDE KMO F2

AANLEG VAN EEN VERKAVELING

Reygel Patrick

Tongeren
2019

Colofon

ARON rapport 772 – Nota – Oudsbergen, Klein-Heide KMO F2

Erkend archeoloog:	Patrick Reygel (OE/ERK/Archeoloog/2015/00092)
Auteurs:	Patrick Reygel
Foto's en tekeningen:	ARON bvba (tenzij anders vermeld)
Wettelijk depot:	D/2019/12.651/80
ID Archeologienota:	10011

*Op de teksten, foto's en tekeningen geldt een auteursrecht. Gelieve ons de wens om gebruik te maken van de teksten of illustraties schriftelijk over te maken op info@aron-online.be
Zonder voorafgaandelijke schriftelijke toestemming van ARON bvba mag niets uit deze uitgave worden verveelvoudigd, bewerkt, en/of openbaar gemaakt door middel van web-publicatie, druk, fotocopie, microfilm of op welke andere wijze ook.*

ARON bvba
Archeologisch Projectbureau
Neremweg 110
3700 Tongeren
www.aron-online.be
info@aron-online.be
tel: 012/225.250
fax: 012/770.034

© ARON bvba, Archeologisch projectbureau, 2019

DEEL 2. PROGRAMMA VAN MAATREGELEN

1. Gemotiveerd advies

1.1 Volledigheid van het uitgevoerde vooronderzoek

Initieel werd door *Aron bvba* een archeologienota (ID 10011¹⁸) opgesteld bestaande uit een bureauonderzoek. Op basis van het bureauonderzoek was het niet mogelijk om met voldoende zekerheid een uitspraak te doen over de aan- of afwezigheid van archeologisch erfgoed, de waarde daarvan (kennispotentieel) en de omgang hiermee. Daarom was bijkomend vooronderzoek noodzakelijk.

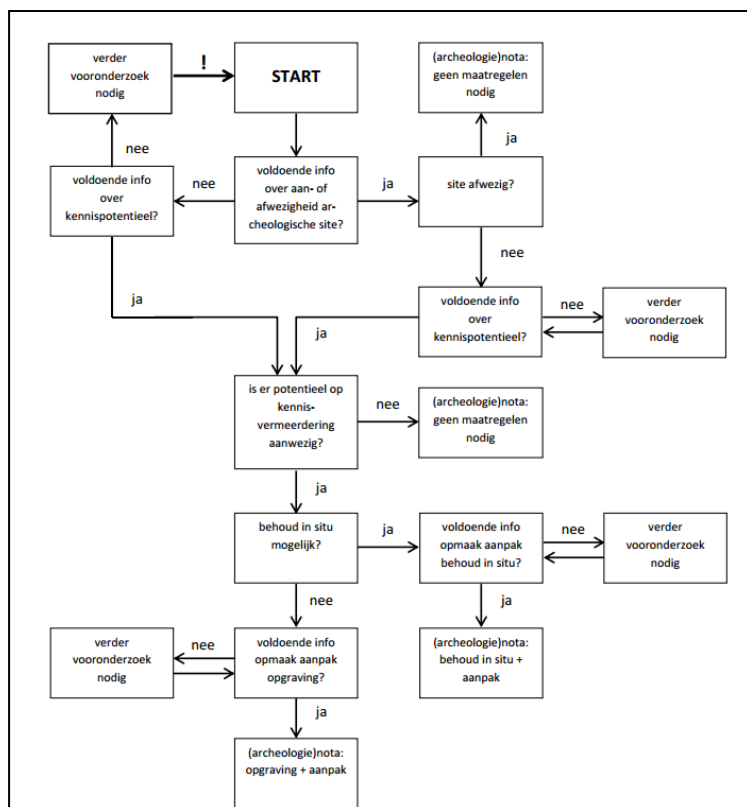
Dit diende te bestaan uit een proefsleuvenonderzoek naar (proto-)historische sites. In het uiterste noorden van het terrein bevond zich een zone waar geen bodemingrepen zouden plaatsvinden. In de bekrachtigde archeologienota werd dan ook enkel een vervolgonderzoek geadviseerd voor de aaneengesloten zone van ca. 3,99 ha ter hoogte van de verkaveling.

Het aanvullend vooronderzoek dat effectief uitgevoerd werd, betrof een proefsleuvenonderzoek (2019G78) dat werd uitgevoerd op de percelen: Oudsbergen, Afdeling 1, sectie B: percelen 336K (deel), 340F, 337, 338, 346F, 335C, 374A, 375A, 370N, 378, 377, 379E (deel), 379C (deel), 379A, 379D, 379G, 369C en gelegen in het verlengde van de Kolisstraat in Oudsbergen (prov. Limburg).

Het programma van maatregelen werd tijdens het uitgevoerde onderzoek grotendeels gevolgd. In totaal werden alle 18 O-W geplande sleuven aangelegd met een breedte van 2 m en een onderlinge afstand van 15 m. Hiervan werden er zeven onderbroken ter hoogte van de telecommunicatieleidingen en één extra onderbroken ter hoogte van een omgevallen eik. Sleuven 12, centraal gelegen op het terrein en sleuf 5 aan de noordzijde werden gedeeltelijk opgeschoven om de nog aanwezige bommenrij en de nog aanwezige veldweg te ontwijken. Verder werden er ook drie kijkvensters aangelegd. Eén ter hoogte van het midden van sleuf 1 aan de noordzijde van het terrein, één op het westelijke uiteinde van sleuf 7 en één aan het oostelijke uiteinde van sleuf 13. Op deze wijze werd in totaal 4864 m² of 12,5 % van het onderzoeksgebied onderzocht.

Op basis van deze onderzoeken kon een gemotiveerd advies gegeven worden aangaande het al dan niet uitvoeren van verder archeologisch onderzoek.

¹⁸ <https://loket.onroerenderfgoed.be/archeologie/notas/archeologienotas/10011>; De Langhe, H. e.a. (2019).

Afb. 36. Beslissingsboom bij de afweging voor de noodzaak van verder vooronderzoek en/of een opgraving (Bron: OE, CGP 4.0, p. 32).

1.2 Duiding en waardering van de archeologie in het projectgebied

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden enkel recentere sporen aangetroffen die als perceelsgrenzen en recente veestallen gedetermineerd werden. We kunnen dus niet spreken van een (waardevolle) archeologische vindplaats. De archeologische waarde en het potentieel op kenniswinst van het onderzoeksgebied is daarmee laag.

1.3 Impact van de geplande bodemingrepen

Op basis van de omschrijving van de geplande bodemingrepen in *DEEL 1: Verslag van de resultaten, 1.2 Beschrijving van de geplande bodemingrepen* kan de impact van deze bodemingrepen op het mogelijk aanwezige archeologisch erfgoed bepaald worden.

De initiatiefnemer plant op een circa 4,14 ha groot terrein, gelegen in het verlengde van de Kolisstraat te Oudsbergen en kadastraal gekend als Oudsbergen, afdeling 1, sectie B, percelen 336K (deel), 340F, 337, 338, 346F, 335C, 374A, 375A, 370N, 378, 377, 379E (deel), 379C (deel), 379A, 379D, 379G, 369C, 384, 385, 340H, 339F en openbaar domein, een verkaveling in acht loten waarop bedrijfsgebouwen met bijhorende groenzones en een buffergracht, evenals een wegenis en een keerplaats gepland zijn (Afb. 7).

De wegenis, die de 8 loten zal ontsluiten, wordt aangelegd vanuit de bestaande Kolisstraat in westelijke richting. In het westen van het terrein zal de wegenis afbuigen naar het zuiden toe, waar deze eindigt in een pijpenkop. Op ca. 16 m afstand van de noordelijke en de westelijke perceelgrens wordt een gracht aangelegd.

In het uiterste noorden van het terrein, ter hoogte van de Sompenstraat, wordt een keerplaats (720 m²) aangelegd. Ten noorden van de keerplaats en tussen de keerplaats en de verkaveling zullen geen bodemingrepen plaatsvinden binnen twee zones van 153 m² en van 395 m².

Het uitgevoerde onderzoek toonde aan dat er geen (waardevolle) archeologische vindplaatsen zijn aangetroffen in het onderzoeksgebied. De geplande ruimtelijke ontwikkeling heeft dan ook geen impact op het bodemarchief.

1.4 Bepaling van Maatregelen

Tijdens het proefsleuvenonderzoek werden enkel recentere sporen aangetroffen die als perceelsgrenzen en recente veestallen gedetermineerd werden. We kunnen dus niet spreken van een (waardevolle) archeologische vindplaats. Dit maakt dat het archeologisch potentieel van het onderzoeksgebied als laag kan worden ingeschat. Hetzelfde geldt voor de kans op kennisvermeerdering bij verder onderzoek, waardoor de kosten voor de uitvoer van verder onderzoek niet opwegen tegen de baten.

Er moeten daarom geen maatregelen getroffen worden en er wordt bijgevolg geen *Programma van Maatregelen* opgemaakt.

Dat er geen verder archeologisch onderzoek nodig is, neemt niet weg dat de aannemer/uitvoerder van de werken gehouden blijft aan de meldingsplicht van archeologische vondsten moesten deze toch worden aangetroffen. De context zit vervat in artikel 5.1.4 van het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. De vinder is verplicht om de vondst binnen de drie dagen te melden aan het agentschap Onroerend Erfgoed en beschermt de vondst en haar vindplaats tot tien dagen na het vinden.

